

een vlieger van papier

Het is oktober in Taiwan en er is een zware taifun op komst. Het is daarom drukkend warm en er staat al een stevige wind. Dat voorspelt niet veel goeds voor het vliegerfeest van dit weekend. Na de persconferentie spoeden we ons naar buiten, waar je het gevoel krijgt in een gigantische föhn te stappen. Het zweet breekt je uit. Het toch al zo smalle strand is door de hoge golven zo klein geworden, dat de stuntvliegeraars tot hun knieën in het water moeten staan, anders zouden de vliegers in de duinen en op de rotsen belanden. Dit was niet gezellig meer, dus maar eens naar binnen en kijken of daar nog iets te doen is. En jawel, daar tref ik Sunny Lin aan, de man van de vlindervliegers. Hij neemt me onmiddellijk mee naar een zaaltje en stelt me voor aan een Taiwaneese vliegeraar, mr. Tien Fu Su. Net als Sunny Lin staat hij bekend om zijn mini vliegers. De eerste

vlieger die ik te zien krijg is een vliegend masker van papier; uitgenipt en -gesneden, zonder ondersteuning van stokjes en zonder toom. En het vliegt nog ook. De ogen zijn gedeeltelijk losgesneden van het masker, zodat ze naar achteren kunnen bewegen en zodoende voor meer stabilisatie zorgen. Natuurlijk wordt zo'n ultra licht vlieger je al gauw gehinderd door wervelingen van iemand die langsloopt, maar in een rustig hoekje van de zaal komt het vlieger je echt tot z'n recht. En zoals elke specialist beschikt hij over een hele serie van dergelijke vliegerijtjes. De ene nog fraaier dan de andere en alle gekenmerkt door een doordachte eenvoud. Ongetwijfeld zullen enkele modellen de betere vliegerbouwers inspireren tot het maken van een spinnaker uitvoering. De papieren versie is echter niet voor iedereen geschikt om te maken. Je moet over een vaste hand beschikken en heel veel geduld hebben. Eén klein foutje en de hele vlieger is verpest. Voordeel is dat je niet veel materiaalkosten hebt. Mr. Su vertelt, dat hij ook kinderworkshops organiseert. Daarvoor heeft hij een vliegende totempaal ontworpen, die uit een velletje A-4 te maken is. In een rap tempo wordt deze uitgesneden en in elkaar gezet. En waarachtig het vliegt. Naar mijn idee is het niet zo geschikt voor kleine kinderen, want er wordt toch wel een hoge eis gesteld aan de handvaardigheid. Misschien dan de kinderen in Taiwan daar beter in zijn dan die in Europa, maar ik zou niet graag pennen-

mesjes aan kinderen van ongeveer 8 jaar verstrekken om de vleugeltjes uit te snijden. Ik denk dat je tevoren zelf al die vleugeltjes moet uitsnijden. Intussen was het vliegerfeest afgelast en moest iedereen weer naar het hotel. Gedurende denacht trok de taifun bulderend over en de volgende dag stond er nog zo'n harde wind, dat van buiten vliegeren geen sprake was. Dan maar een indoor mini feestje georganiseerd voor de liefhebbers. Natuurlijk was Ton Vinken van de partij met zijn beroemde vliegerijtjes en ook de heren Su en Lin. Behalve hun cultuur zijn ook de vliegerontwerpen anders. Je doet leuke ideeën op die de moeite waard zijn om door te vertellen. Hierbij dus.

Wim Tigchelaar, Strijen.

